

Anvendelse af de i § 5 ommeldte regulativmæssige Regler. Til nærmere Forstaaelse af denne Bestemmelse skal man antydningsvis bemærke — uden dog selvfølgelig hermed at ville fremsætte en almenlydig og udtømmende Regel — at medens Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person overhovedet er snekastningspligtig, som almindelig Regel bør falde ind under Domstolens Afgjørelse, skjønnes paa den anden Side Spørgsmaal om Omfanget af den Paagjældendes Forpligtelse som Regel at høre under Administrationens Afgjørelse.

Til § 10.

Af Hensyn til de Ulemper, som for den Snekastningspligtige kunde være forbundne med Forpligtelsen til paa een Dag at møde med hele det pligtige Mandskab, har man anset det nødvendigt at aabne Udgang til ad den i Paragrafen angivne Veie at foretage en Fordeling af den Paagjældendes Mandskab paa flere Dage.

Medens det er antaget, at med Retten til at tilsiige Husmænd og Sinderster til visse Arbeidsdage ogsaa maa bortfalde Sogneraadens Ret til i Henhold til Lov 30te December 1858 § 1 at tilsiige de Snekastningspligtige af nævnte Klasse til mod Betaling at forrette Arbeide udover de pligtige Dage, er det paa den anden Side anset nødvendigt at aabne Sogneraadene Udgang til paa den i Paragrafen foreslaaede Maade at fæste sig en Forøgelse af det paa den enkelte Arbeidsdag til Raadighed staaende Mandskab, en Forøgelse, der særlig vil kunne være Trang til efter de om Husmænds og Sindersters Snekastningspligt i Forslag bragte Regler, der kunne have til Følge, at de Pligtige af nævnte Klasse først med længere Mellemrum kunne tilsiiges til Arbeide.

Til § 11.

Snekastningens tilbørlige Ledelse har hidtil i høj Grad været vanskeliggjort derved, at den gjældende Ret ikke afgiver Hjemmel til som borgerligt Ombud at beskikke Snefogder, hvorfor man har maattet hjælpe sig med at lade de Snekastningspligtige fyldestgjøre deres Forpligtelse ved at udføre Tilsiigelser og andre til Ledelsen af Snekastningen henhørende Forretninger, og tør derfor Ordningen af dette Forhold betragtes som en af Hovedopgaverne for nærværende Lov. Idet man nu har foreslaaet Hvervet som Snefoged gjort til et almindeligt Ombud, har

man paa den anden Side anset det for nødvendigt, at Fritagelse tilstaaes — foruden Thende — de i Statens og Kommunens Tjeneste staaende Personer, med hvis Stilling det ommeldte Hverv i mange Tilfælde ikke lader sig forene, og som i ethvert Fald næppe ville kunne udføre de paagjældende Forretninger, uden at andre offentlige Interesser ville lide uforholdsmæssig derunder. Da det derhos neppe tør lades ude af Betragtning, at der ogsaa kan findes andre Stillinger, med hvilke Udførelsen af Hvervet som Snefoged er i den Grad uforeneligt, at Fritagelse bør tilstaaes — i hvilken Henseende eksempelvis skal nævnes Funktionærer ved private Jernbaner og Lodjer — bør der formentlig aabnes Indenrigsministeren Udgang til i saadanne Tilfælde at indrømme Fritagelse. — Af Hensyn til Omfanget af de Pligter, som kunne komme til at paahvile Snefogderne, samt da det maa tillægges den største Betydning for Snekastningens forsvarlige Ledelse, at Snefogedinstitutionen ikke herefter mødes med Uvillie fra Befolkningens Side, har man anset det rigtigt, at der aabnes Kommunalbestyrelserne Udgang til at tilstaae de Paagjældende Løn.

Til § 15.

Medens efter den nugjældende Ret Udførelsen ved Naturalarbeide af Snekastningen i Kjøbstæderne og paa deres Grund — der under indbefattet Rydning af Gaderne, i alt Fald forsaavidt Landeveiene passere disse — er ordnet ved faste til Reglerne paa Landet hørende Bestemmelser, har man troet at burde foreslaa, at Administrationen herefter stilles noget friere med Hensyn til Ordningen af Snekastningen i Kjøbstæderne saavel som i Plækkerne, der formentlig bør stilles i Klasse med disse. Forholdene have nemlig i den ommeldte Henseende udviklet sig forskjelligt i de forskjellige Kjøbstæder efter de forhaandenværende særlige Forhold — dog at Kastningen af Gaderne nu vistnok i Almindelighed er ordnet ved ensartede, i Politivedtægterne optagne Regler. Man har derfor forment, at det bør gjøres muligt ved Fastsættelsen af de nødvendige Regler for Snekastningen at tage fornødent Hensyn til de nu bestaaende Ordninger.

Til §§ 17—19.

De heri indeholdte Forfrister ere væsentligt grundede paa den alt eksisterende, nærmest gjennem Praxis udvillede Ordning.